

“Repto CiU a demostrar amb proves que amago informació del cas Palau”

Joan Antoni Llinares (Alzira, Ribera Alta, 1953) va arribar al Palau de la Música el 31 de juliol del 2009, pocs dies després que saltés a la llum un presumpte gran frau orquestrat per l'aleshores president de la Fundació Palau de la Música, Fèlix Millet, per posar ordre als números i recollir informació. El director general de la Fundació Palau de la Música explica a EL TEMPS el balanç d'un any del cas Palau.

El 23 de juliol del 2009, els Mossos d'Esquadra entraven al Palau de la Música per endur-se'n material davant la sospita de frau. Ara, un any després, els nous gestors d'aquesta institució heu entregat al jutge que instrueix el cas tota la documentació aplegada i les auditories, i doneu per conclosa la investigació interna. Quines conclusions n'heu tret vós d'aquesta informació aplegada?

—Hi ha hagut un frau impressionant aprofitant una institució cultural com és el Palau de la Música Catalana. Les xifres que nosaltres apuntem als informes pericials que hem presentat al jutjat, que se sumen a d'altres informes que hem anat presentant els mesos anteriors, determinen que aquest frau se situa entorn dels 35 milions d'euros.

—Com sortien aquests diners de la caixa del Palau per anar a parar als seus destinataris?

—Per diverses vies, des del pagament de despeses personals que no tenen res a veure amb la gestió del Palau, la realització d'obres en propietats privades dels imputats, sortides de diners en metàl·lic que no hem pogut determinar on han anat a parar, fins al pagament de

factures de serveis no prestats al Palau, però que s'han pagat com si s'haguessin prestat per part d'empreses. Amb aquest informe es fa saber al jutge la suma d'irregularitats comeses en els comptes de la institució, i s'hi detalla de forma molt específica.

—El procés del cas Palau va més lent del que la societat catalana esperaria d'un presumpte frau com aquest. Quina resposta espereu del jutge, de tota la feina de recollida de proves i documentació que han fet durant un any els nous administradors del Palau?

—Esperem que tot es pugui aclarir al més ràpid possible i que es determinin les responsabilitats penals i patrimonials corresponents.

—En les diferents vies que detalleu de com sortien els diners del Palau, què n'heu pogut determinar dels que haurien pogut tenir com a destí alguna organització política?

—Això ho haurà de determinar el jutge. Nosaltres tenim tota una sèrie de despeses pagades de les quals no tenim justificació, i aquí poden haver-hi despeses dirigides a finançar campanyes electorals, sí. Però desxifrar aquesta possibilitat és cosa de la investigació i

del jutge, no pas del Palau.

—Parleu de 35 milions d'euros de frau detectat, però poden aflorar noves proves i, per tant, un volum més elevat de frau?

—El Palau dona per closa la investigació pel que fa a la informació a la qual hem tingut accés. Des del punt de vista comptable i auditor del Palau, les xifres variaran poc, però pot aflorar encara alguna cosa més perquè no hem acabat de revisar completament tots els documents. No hem tingut accés a tota la informació disponible, perquè una bona part de la documentació va ser retirada ara fa un any per part dels Mossos d'Esquadra.

—I en aquest material retirat pels Mossos i ara a mans del jutge que instrueix el cas, hi pot haver nova informació, doncs?

—Pensem que sí. Si no hi ha sorpreses, com a mínim sí que hi haurà més informació sobre com va ordinar el gran frau Fèlix Millet. Una informació a la qual nosaltres hauríem volgut accedir per considerar veritablement ben acabat el treball que hem fet.

—Senyor Llinares, quan arribeu al Palau de la Música, en ple escàndol i quan encara només apareix el nom de Fèlix Millet, quina reacció trobeu en els treballadors del Palau quan us poseu a investigar?

—Silenci. Silenci absolut. Aquesta és la reacció interna que em vaig trobar en arribar al Palau per tal d'investigar què estava passant. En aquesta casa jo no descobreixo res perquè se'm posin les coses sobre la taula i se'm faciliti la feina, sinó per deducció i anàlisi de les primeres pistes. Aleshores vaig veure la necessitat que ens ajudessin auditors, i a partir d'establir un procés auditor és quan comencen a aparèixer tots els documents i les proves que després configuraran els primers informes i que acabaran en l'informe que vam presen-

tar la setmana passada al jutge.

—**Es fa difícil creure que l'entorn laboral de Fèlix Millet no estigués al corrent del frau...**

—Hi havia molts nivells de responsabilitat. El que sí que està clar és que hi havia un nucli format per les persones que ara estan imputades, que entre elles gestionaven el frau. Després, el grau de coneixement era l'un o l'altre en funció de la responsabilitat laboral de cada persona.

—**Fora del Palau de la Música, hi ha hagut víctimes del frau orquestrat per Millet?**

—Sense cap mena de dubte, la primera gran víctima d'aquest frau ha estat el Palau com a institució, perquè afecta greument el seu prestigi, és una hipoteca sobre el seu funcionament. I les altres víctimes han estat els ciutadans. El ciutadà català ha tingut el Palau de la Música com una institució centenària de prestigi del país, i aquest frau ha tingut un efecte moral greu. I també és un frau al ciutadà com a contribuent, que a través dels seus impostos finança

subvencions públiques que han vingut al Palau i que han estat defraudades. I després no hem de perdre de vista que els mecenes i els patrocinadors són unes altres víctimes, perquè una part del frau també s'ha practicat sobre recursos que venien d'empreses i de particulars.

“Silenci absolut. Aquesta és la reacció interna que em vaig trobar en arribar al Palau per tal d'investigar què estava passant”

—**Els partits polítics que hagin pogut rebre alguna mena d'“ajuda” per part del Palau, també són víctimes?**

—El jutge és qui ha de determinar qui ha rebut diners i qui no. Això ha de formar part d'un procés en què qui hagi de defensar-se d'alguna cosa ho pugui fer, i qui hagi d'acusar, que acusi. Però

el Palau no acusa ningú, i tampoc no defensem ningú.

—**Vós, com a gestor del Palau, heu rebut pressions en tot aquest procés d'investigació per part de polítics?**

—No, en absolut.

—**I d'empresaris?**

—Tampoc. No he rebut cap mena de

pressió en el desenvolupament de la meva tasca.

—**De què creieu que ha servit la comissió d'investigació sobre el cas Millet del Parlament de Catalunya, que ja ha quedat tancada?**

—El Palau ha col·laborat amb la comissió aportant tota la documentació que se'ns ha demanat, ja que estava

vinculada amb els objectius d'aquesta comissió. Però a partir d'aquí, com a institució no podem pronunciar-nos sobre quina utilitat hagi pogut tenir. Des del primer moment, estem col·laborant amb la justícia, i el Parlament, com a representant de la sobirania del poble, ens va demanar col·laboració i la hi hem donada.

—**En tot cas, el principal grup de l'oposició, CiU, ha insinuat que vós i el vostre equip gestor heu volgut carregar el mort del cas Palau a aquest partit, i assegura que vós els heu negat informació, mentre que l'heu facilitada a d'altres partits.**

—Hem col·laborat amb el Parlament aportant tota la informació disponible, de la mateixa manera que ho hem fet amb la justícia. Òbviament, no hem amagat ni una sola ratlla d'informació. Vaig escoltar aquestes crítiques de CiU, que asseguraven que només donàvem informació a alguns partits i que podríem estar ocultant-ne. El que jo penso és que si CiU creu de veritat que podem estar ocultant informació que ens ho faci saber, perquè jo sóc el primer interessat a conèixer qualsevol detall sobre qualsevol persona que hagi pogut obtenir guanys del Palau a través de l'anterior equip gestor. I que aquesta persona o persones responguin davant de la justícia si és un acte constitutiu de delictes, o de la societat catalana si no ho és.

—**Us acusen de partidisme.**

—Ni discriminem ni fem seleccions de documentació per a cap partit. Repto CiU a demostrar amb proves que amago informació del cas Palau. Que faci públiques les proves, que digui quina informació ocultem, perquè, si aquesta informació encara es troba dins del Palau, que no pateixin que es presentarà al jutge. Però que ens diguin de què es tracta.

—**El Palau de la Música, d'alguna manera, ha patit un desgast social. La societat civil catalana pot sentir-se defraudada. Cal encara fer molta feina per recuperar el prestigi que hagi pogut quedar tocat arran d'aquest frau?**

—Hem intentat que la societat entengui que aquí hi va haver unes persones que amb la seva actuació han defraudat tota la societat catalana, que aquestes

JORDI PLAY

“No he rebut cap pressió, ni de polítics ni d'empresaris, durant la investigació interna”.

persones van ser apartades i que ara estan sent processades i que seran jutjades en el seu dia. I a partir d'aquí, un dels nostres objectius ha estat garantir que el Palau de la Música Catalana continuï garantint la seva missió, i fins i tot treballar perquè aquesta missió es compleixi amb major qualitat i millora dels valors musicals, així com un compromís encara més ferm de la direcció del Palau amb aquesta missió. El Palau de la Música sempre ha estat entès, i així ha de seguir, com un projecte

cultural de país. I si no aconseguim mantenir aquest projecte, no tindran sentit els esforços que estem fent des de l'any passat per recuperar el prestigi i la normalitat institucional que mereix el Palau de la Música. Ens agradaria passar pàgina a partir d'aquest moment, quan ja hem entregat al jutge tota la documentació disponible, i poder-nos dedicar exclusivament a enfortir el projecte cultural.

Gemma Aguilera